

til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, som indgået på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005, fortolkes således, at medlemsstaterne pålægges at indføre en adgang til indbringelse for en domstol eller et andet uafhængigt og upartisk organ etableret ved lov, med henblik på at borgerne kan anfægte lovligheden af afgørelser, handlinger eller undladelser for så vidt angår ethvert aspekt vedrørende sagens formalitet eller realitet, der henhører såvel under den processuelle som den materielle ordning for godkendelse af projekter, der er underlagt en vurdering af indvirkningerne på miljøet?

- (¹) Rådets direktiv 85/337/EØF af 27.6.1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40).
- (²) Rådets direktiv 97/11/EF af 3.3.1997 om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 73, s. 5).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26.5.2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse — Erklæring fra Kommissionen (EUT L 156, s. 17).
- (⁴) Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17.2.2005 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (EUT L 124, s. 1).

Sag anlagt den 6. april 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-132/09)

(2009/C 153/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Eggers og J.-P. Keppenne, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til hjemstedsaftalen af 1962, sammenholdt med artikel 10 EF, idet det ikke har dækket udgifterne til inventar og undervisningsmateriale til Europaskolerne;
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at der er sket en overtrædelse af aftalen indgået i oktober 1962 mellem Europaskolernes Øverste Råd og Kongeriget Belgien derved, at sidstnævnte har afvist at dække udgifterne til inventar og undervisningsmateriel til Europaskolerne beliggende på belgisk territorium.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren for det første anført, at det fremgår af artikel 6, afsnit 2, i aftalen af 21. juni 1994 (¹)

om vedtægten for Europaskolerne, at enhver stat skal behandle Europaskolerne som en national offentligretlig uddannelsesinstitution. Europaskolerne skal således finansieres af de belgiske myndigheder og behandlinger på samme måde som de offentlige uddannelsesinstitutioner for så vidt angår det første udstyr i forbindelse med åbningen eller udvidelsen af en Europaskole samt med hensyn til de årlige udgifter til vedligeholdelse og drift. Kommunaliseringen af uddannelser i Belgien kan herved ikke retfærdiggøre de belgiske myndigheders afvisning af at dække udgifterne til drift af Europaskolerne, for så vidt som det fremgår af fast retspraksis, at en medlemsstat ikke kan unddrage sig forpligtelser, den har påtaget sig, ved at delegere udøvelsen af dette ansvarsområde til offentlige subnationale enheder.

Som svar på de belgiske myndigheders klagepunkter har Kommissionen for det andet anført, at konklusionerne fra det Øverste Råds møde afholdt i Karlsruhe i maj 1967 på ingen måde anfægter de finansielle forpligtelser, som denne stat har i egenskab af hjemstedsland.

Det Øverste Råd i Karlsruhe har alene udarbejdet retningslinierne til en standardaftaleprotokol med medlemsstaterne, der er hjemsted for Europaskolerne, og har under ingen omstændigheder henset til lovenes kompetence ret til at ændre hjemstedsaftalen fra 1962.

Denne »beslutning« fra Karlsruhe kan desuden på ingen måde fortolkes som »efterfølgende aftale eller efterfølgende praksis« som omhandlet i artikel 31, stk. 3, litra a) og litra b), i Wienerkonventionen om traktatretten, hvad angår fortolkningen af hjemstedsaftalen, når der ikke foreligger senere retsakter eller varige erklæringer, der anfægter finansieringsforpligtelsen i hjemstedsaftalen. De talrige dokumenter og finansieringer foretaget af den belgiske stat siden 1967 bekræfter i øvrigt denne forpligtelse til at dække udgifter til inventar og undervisningsmateriale til Europaskolerne.

(¹) EFT L 212, s. 3.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Bíróság (Magyar Köztársaság) den 8. april 2009 — Dr. József Uzonyi mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Sag C-133/09)

(2009/C 153/40)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dr. József Uzonyi

Sagsøgt: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve